ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים אמר רב ששת ותסברא דהך קמייתא מתרצתא היא הא א"ר שמעון סמיכה בבעלים בעינן אלא א) תריץ הכי הפר טעון סמיכה ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה דברי רבי יהודה רבי שמעון אומר החי חי טעון סמיכה באהרן ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים והכי קא אמר ליה ר' שמעון לר' יהודה שעירי עבודת כוכבים בעו סמיכה ואי שמיע לך דלא בעו סמיכה באהרן הוא דשמיע לך ומיעוטא מהחי הוא ורבי יהודה למה לי למעטינהו מקרא והא ה)אמר רבינא גמירי שתי סמיכות בצבור גירסא בעלמא ורבי שמעון שעירי עבודת כוכבים דבעיא סמיכה מנלן נפקא ב) לן ג)מדתניא 1וסמך ידו על ראש השעיר לרבות שעיר נחשון לסמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה שהיה ר"ש אומר כל חטאת שנכנס דמה לפנים טעונה סמיכה למה לי ג) למימרא שהיה סימנא בעלמא ואימא שעיר הנעשה בפנים דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה ידועה ולרבינא דאמר גמירי שתי סמיכות בציבור קראי למה לי איצטריך הלכתא ואיצטריך קראי דאי מקרא הוה אמינא זבחי שלמי ציבור ד) כי קשיא אמתני' דהך פירקא דכל המנחות באות ו)א"ר שמעון שלשה מינין טעונין שלש מצות א) ליתי בקל וחומר ויהו זבחי שלמי ציבור טעונין סמיכה מקל וחומר מה שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים טעונין סמיכה חיים וכו' איצטריך הלכתא ואי מהלכתא (הוה אמינא) לא ידעינן הי ה) ניהו קמשמע לן דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה ידועה: כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה חוץ מבכור ומעשר ופסח: ת"ר 2קרבנו ולא הבכור שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאין קדושתן מרחם טעונין סמיכה בכור שקדושתו מרחם אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא הבכור קרבנו ולא מעשר שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאין מקדשין לפניהם ולאחריהם טעונין סמיכה מעשר שמקדש לפניו ולאחריו אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא מעשר קרבנו ולא פסח שיכול והלא דין הוא ומה שלמים שאינו בעמוד והבא טעונין סמיכה פסח שהוא בעמוד והבא אינו דין שטעון סמיכה תלמוד לומר קרבנו ולא פסח איכא למיפרך מה לשלמים שכן טעונין נסכים ותנופת חזה ושוק קראי אסמכתא בעלמא אלא קראי

קרבנו

רש"י

הא לרבי שמעון סמיכה בבעלים בעינן. ואהרן לאו בעלים הוא דלאו משום שמתכפר עם כל ישראל הא אמר ר' שמעון במסכת הוריות (דף ה.) פר ושעיר לכל שבט והא דמשיני זקנים בעלים אע"פ שיש פר ושעיר לבית דין בפני עצמן כיון דעל ידיהן נעשה החטא קרי להו בעלים: **גירסא** בעלמא. ל"א ק) פירש בקונטרס כלומר דרבי יהודה לית ליה הלכה למשה מסיני בשתי סמיכות אלא בגירסא בעלמא נקט להו ויליף להו מקראי וקשה דבפרק כל המנחות באות מצה (לעיל סב:) פריך ויהו זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה מק"ו ומשני גמירי שתי סמיכות בצבור וי"ל דהתם מיירי לר' שמעון דלית ליה גמרא כדאמר נמי בסמוך לרבינא ורבי יהודה הוה ממעט זבחי שלמי צבור מהפר עוד פירש לשון אחר גירסא בעלמא קראי אסמכתא בעלמא לאוקמי גירסא לסימנא: **איכא** למיפרך. תימה נילף מהקישא דכל הקרבנות כדדרשינן (זבחים דף ז:) ביום צוותו זה בכור מעשר ופסח: **שכן** טעונין נסכים ותנופת חזה ושוק. וכי תימא חטאת ואשם יוכיחו מה לכולהו דמתן דמים מרובה למזבח תאמר בהני דבמתנה אחת:

תוספות

ואין שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה באהרן ד) **אלא בזקנים**. וקשיא דרבי שמעון אדרבי שמעון דהתם אמר באהרן והכא אומר בזקנים: **והאמר** (ב) ו] **סמיכה בבעלים**. ובעלים דשעירי עבודת כוכבים היינו זקנים ולא כהנים: **והכי קאמר ליה רבי שמעון לרבי יהודה**. מפר לא משמע ליה דממעט עבודת כוכבים דפר צריך לגופיה ודאי שעירי עבודת כוכבים טעונים סמיכה ואי שמיע לך מרבך דלא בעי סמיכה באהרן הוא דמשמע ס) דלא בעי סמיכה ז] ביה אלא בזקני' ומיעוטא דאהרן לא מהפר אתי אלא מהחי ח] כדקאמר דשעיר ממעט שעיר ואין הפר ממעט שעיר ולהכי קמתרץ בהאי עניינא דהכי קאמר ליה לרבי ו) שמעון וכו' משום דר' יהודה מפיק טעמיה מפר והוא מהדר ליה מהחי. ע"א מדאיצטריך סמיכה בשעיר המשתלח למעט מבעלים אלא באהרן בלבד סגי מכלל דבעלמא דהיינו שעיר עבודת כוכבים טעונה סמיכה בבעלים דהיינו (ג) בזקנים. ולא מ"ה: **ור' יהודה למה לי למעוטי**. שעירי עבודת כוכבים מקראי מפר ומן החי: **והאמר רבינא גמירי ב' סמיכות בצבור**. ותו לא וכיון דאמר במתני' חוץ מפר העלם דבר של צבור ושעיר המשתלח היינו ב' סמיכות ולא צריך קרא למעוטינהו בברייתא מקראי: **גירסא בעלמא**. כלומר ודאי לא צריך ט] למעוטינהו טפי מקראי אלא להכי הדר ומעטינהו משום גירסא בעלמא שתהא י] רגיל (ד) שתי סמיכות בצבור ותו לא וקראי אסמכתא בעלמא. ע"א גירסא בעלמא ודאי לא צריכי קראי אלא כך קיבלה רבי יהודה מרבו בלשון זה כ"ש. ולר' שמעון אע"ג דמרבה שעירי עבודת כוכבים לסמיכה אפי' הכי ליכא אלא ב' סמיכות בצבור דהא יא] גמר ו) ב' סמיכות בצבור לרבי שמעון היינו בבעלים ושעיר המשתלח אין טעון סמיכה בבעלים דבעי אהרן לרבי שמעון אין מתכפרין בשעיר המשתלח אבל לר' יהודה פ) דלא בעי סמיכה בבעלים יב] איצטריך ט): **ורבי שמעון**. דפשיטא ליה דשעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה בזקנים מנלן: **נפקא ליה מדתניא וסמך ידו**. דכתיב בשעיר נשיא: **לרבות שעיר נחשון לסמיכה**. שהרי הוא נמי שעיר נשיא. ואי קשיא לך יג] דתנן (ע"א) כל קרבנות היחיד טעונין סמיכה והאי נמי קרבן יחיד הוא ולמה לי קרא אפי' הכי איצטריך קרא לרבויי לסמיכה דשעה מדורות לא ילפינן: **ור' שמעון אמר לרבות שעירי עבודת כוכבים**. שהן נמי שעיר לסמיכה: **שהיה רבי שמעון אומר וכו'**. ושעירי עבודת כוכבים נמי נכנס דמן לפנים לאפוקי שעיר נחשון דאין דמו נכנס לפנים: **למה לי**. מאחר דמרבה ליה מקרא: **סימנא בעלמא**. דכל חטאת שנכנס דמה וכו' (ה): ולר' שמעון דאמר לרבות שעירי עבודת כוכבים אימא לרבות שעיר יום הכפורים הנעשה בפנים דהא נכנס דמו לפנים: **לא ס"ד דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבירות מצוה ידועה**. לאפוקי שעיר הנעשה בפנים דמכפר על טומאת מקדש וקדשיו שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף: **ולרבינא דאמר גמירי וכו'**. (ו) לר' שמעון קמבעיא ליה כיון דלא"ר שמעון בבעלים וגמירי ב' סמיכות בצבור הא ודאי פשיטא לן דהיינו פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים דהני איתנהו בבעלים לאפוקי שעיר המשתלח דלא הוי סמיכה בבעלים דהא לרבי שמעון יד] אין אהרן ובניו מתכפרין בו ולמה לי קרא לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה: **דאי מקרא**. מן התי הוה אמינא זבחי שלמי צבור טעונים נמי סמיכה מקל וחומר כדתנן בפרק כל המנחות (לעיל דף סב:) ומה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיין ושחוטין טעונין סמיכה זבחי שלמי צבור וכו' והכי קאמר אי טעון סמיכה באהרן ולא שלמי צבור טעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים ואיכא שלשה סמיכות בצבור להכי איצטריך הילכתא דב' סמיכות בצבור ותו לא: **לא ידעינן הי ניהו**. אותן ב' סמיכות אי דזבחי שלמי צבור אי דעבודת כוכבים קמ"ל טו] אידך קרא השעיר לרבות שעירי עבודת כוכבים דומיא דשעיר נשיא לאפוקי זבחי שלמי צבור דלא דומיא דשעיר נשיא הוא ואי כתב השעיר ה"א סמיכת שעירי עבודת כוכבים באהרן הוא להכי איצטריך החי למימר דאי טעון סמיכה באהרן ולא שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה באהרן אלא בזקנים. הא דאמר ר"ש במתני' (ע"א) אף שעירי עבודת כוכבים לאו משום דקסבר שלשה סמיכות בצבור אלא קסבר שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה טז] כאלו פר העלם דבר של צבור ושעיר המשתלח ולעולם ב' סמיכות בעינן בצבור בבעלים עצמן ולא בכהנים דהיינו פר העלם דבר ושעירי עבודת כוכבים:

רש"י כת"י

ר' שמעון. [לעיל י)]: **סמיכה בבעלים בעינן**. דקתני [והלא אין] סמיכה אלא [בבעלים ולא] חשיב [לשעיר המשתלח] כשעירי [עכו"ם והכא] חשיב [לשעירי עכו"ם באהרן] לאהדר משתי סמיכות שיש בצבור: **ואי שמיע לך דלא בעי [סמיכה] באהרן**. אבל [בזקנים] בעי סמיכה דבדידהו לא [מימעטו] אלא מהחי [דלא בעי אהרן] בסמיכתם [ומיעטן] שעירי [עכו"ם] ממעט החי [בעין] סמיכה באהרן [דכתיב] כ) וסמך אהרן את שתי ידיו ואין שעירי עכו"ם טעון סמיכה באהרן אלא בזקנים: **ורבי יהודה למה לי למעטינהו**. לשעירי עכו"ם: **מקרא**. כיון [דסבר] ר' יהודה אהרן [וכגון] מתכפרים בשעיר המשתלח אלמא סמיכה [בבעלים] הוא וכיון דאמר גמירי ב' סמיכות בצבור ממילא ידעינן [דלא] בעי שעירי עכו"ם סמיכה אלא שעיר המשתלח ופר העלם דבר של צבור: **גירסא בעלמא**. אסמכתא בעלמא. לישנא אחרינא גירסא ולסימנא נקטה בעלמא כלומר ר' יהודה לית ליה הלכה למשה מסיני בשתי סמיכות אלא בגירסא בעלמא נקיט להו ויליף להו מקראי: **מנ"ל**. דהא לא נפיק אלא דלא בעי סמיכה [באהרן] וממאי דבעי סמיכה בזקנים אימא דלגמרי ממעיט: **וסמך ידו על ראש השעיר**. בשעיר נשיא כתיב: **לרבות שעיר נחשון לסמיכה**. להכי נקט [שעיר נחשון] שהוא הקדים לאחרים. ואצטריך לרבויי דשעה מדורות לא ילפינן ואע"ג דקרבן יחיד [הוי אמינא דלא בעין] סמיכה קמ"ל והכי אמרי' בפ' כל המנחות באות מצה ל): **כל חטאת שנכנס דמה לפנים**. בהיכל לפנים: **טעונה סמיכה**. ושעירי עכו"ם נכנס דמן [לפנים] בהיכל כדאמרינן באיזהו מקומן מ) פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שחיטתן בצפון כו' ושעירים הנשרפין הם שעירי עכו"ם שנשרפין תוך למחנה כדאמר בת"כ נ): **למה לי למימר שהיה**. כיון דאמר שעירי עכו"ם טעון סמיכה ממילא ידענא דכל חטאת שנכנס דמה לפנים טעונה סמיכה דהא פר העלם דבר כהן משיח כתיב ס) [דבעי] סמיכה ושעיר הנעשה בפנים ליכא למימר דאתא לרבויי כדמפרש לה: **סימנא בעלמא**. נקטיה שלא תאמר שעיר הנעשה בפנים דהא נכנס דמה לפנים: ופריך **אימא לרבות שעיר הנעשה בפנים**. דהא נכנס דמה לפנים. ומשני דומיא ליה קא מרבי דהאי כשעיר נשיא כתיב: **דמכפר על עבירות שיש בה ידיעה**. שנודע לו החטא אבל שעיר הנעשה בפנים אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו עד שיודע לו ויביא עולה ויורד ע): **קראי למה לי**. לרבות שעירי עכו"ם לר"ש דלאמר אהרן וכגון אין סומכים פ) בשעיר המשתלח פשיטא דההיא סמיכה לאו סמיכה היא ובעי סמיכה אחרת להשלים סמיכות דרבינא: **מקל וחומר**. כדאמרי' בפ' כל המנחות באות מצה צ) קמ"ל רבינא הילכתא דשתי סמיכות בצבור ותו לא: **לא ידענא אידך מה היא**. דהא מייתיהו פר העלם דבר כתיב בהדיא ואידך לא ידענא אי שעירי עכו"ם אי שעיר הנעשה בפנים: **קמ"ל**. וסמך ידו דשעיר נשיא הוצא דסברא דומיא דידיה קא מרבי שמכפר על עבירות מצוה ידוע כמותה: [**קרבנו**]. שלשה קרבנו כתיבי בסמיכה בשלמים בויקרא [ג] קרבנו שבא לשום ריצוי ודורון ולא בכור ומעשר ופסח שאינן באים לריצוי אלא חובה הם עליו ולא לכפרה. [ס] קרא למעוטי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשות: **מעשר מקדש לפניו ולאחריו**. כדאמרי' בבכורות [ק]: **איכא למיפרך**. למה לי למעוטינהו דלא אתי מדינא דלגבי שלמים איכא למיפרך מה לשלמים שכן טעונין נסכים מה שאין כן בהנך דממעטינהו בשמעתין דלעיל [ל]:

רבינו גרשום

שמעון אדר' שמעון התם קאמר באהרן והכא בזקנים: והאמר רבי שמעון סמיכה בבעלים בעינן וטפי עדיפא סמיכה בזקנים בשעיר עבודת כוכבים דאינהו הוו בעלים [טפי] מאהרן אלא תריץ הכי הפר וכו' והכי קאמר ליה ר"ש לר' יהודה מפר ולא משמע למעוטי שעיר דפר צריך לגופיה (אתא) ודאי שעיר עבודת כוכבים בעי סמיכה ואי שמיע לך מרבך דלא בעי סמיכה באהרן הוא דשמיע לך דלא בעי סמיכה ביה אלא בזקנים ומעוטא דאהרן לאו מפר נפקא אלא מהחי כדקאמינא: ואית ספרי דכתיב בהו ומעוטא הוא והיינו פירושא אי אמרת כיון דבעו סמיכה בזקנים לאו מיעוטא [אלא] רבויא אפילו הכי מעוטא הוא דממעט להו מאהרן: ור' יהודה למה למעטינהו לשעיר עבודת כוכבים מקראי מפר ומהחי והאמר רבינא גמירי שתי סמיכות בצבור ותו לא וכיון דקאמר במתני' חוץ מפר העלם דבר ושעיר המשתלח היינו ב' סמיכות ולא הוה צריך למעוטי בברייתא מקראי ודאי לא היה צריך למעוטינהו תו מקרא אלא להכי הדר מעטינהו משום גרסא בעלמא כדי שיהא לשונך רגיל דב' סמיכות בצבור ותו לא וקראי לסמיכה בעלמא: ור"ש דפשיטא לי' שעיר דעבודת כוכבי' טעונה סמיכה בזקנים מדתניא וסמך ידו על ראש השעיר דכתיב בנשיא לרבות שעיר נחשון לסמיכה ואי קשיא והתנן כל קרבנות יחיד טעונין סמיכה והאי נמי קרבן יחיד אפילו הכי אצטריך קרא לרבות שעיר נחשון לסמיכה דשעה מדורות לא ילפינן ור' שמעון אמר לרבות שעירי עבודת כוכבים לסמיכה שהיה רבי שמעון אומר וכו' ושעירי עבודת כוכבים דמן נכנס לפנים: לסימנא בעלמא א) שכל חטאת ואימא לרבות שעיר יוה"כ הנעשים בפנים לא ס"ד דומיא דשעיר נשיא דמכפר על עבודת כוכבים מצוה ידועה דכתיב או הודע אליו ושעיר עבודת כוכבים מכפר נ"כ על עבירת מצוה ידועה אבל שעיר הנעשה בפנים לא מכפר אלא על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ולרבינא דאמר גמירי בין לר' יהודה בין לר"ש ב) דאמר לר' יהודה למה ליה למעוטינהו מקראי ולר' שמעון למה ליה לרבוינהו מקראי הא גמירי ב' סמיכות ותו לא: איצטריך הלכתא ואצטריך קרא דאי מקרא הוה אמינא זבחי שלמי צבור טעונין סמיכה בק"ו כדאמר בפ' כל המנחות ומה זבחי שלמי יחיד שאין טעונין תנופה חיים ושעונין סמיכה וכו' להכי איצטריך הלכתא למעוטינהו: אית דמפרשי גרסא בעלמא הוא דקא גמיר ולאו הלכתא גמירי ליה האי דקאמר ר"ש במתני' אף שעירי ע"ז לאו משום דקסבר דג' סמיכות בצבור אלא קסבר שעירי עבודת כוכבים טעונין סמיכה כמו פר העלם דבר ושעיר המשתלח דכתיב בהו סמיכה בפירוש ולעולם ב' סמיכות בעי בצבור עצמן ולא בכהנים: היורש סומך על קרבן אביו אחר שמת אביו ומביא נסכים שהיה אביו חייב להביא עליו. ומימר שיכול להמיר קרבן אביו כאביו. ת"ל קרבנו למעוטי בכור פסח ומעשר שהללו באין חובה ולא על חטא: מעשר שמקדיש לפניו ולאחריו כדאמרן קרא לעשירי כו': איכא למיפרך דאפילו לא מיעט רחמנא מקרבנו לא ילפי משלמים דמה לשלמים שכן טעונין תנופת חזה ושוק. ודאי לא צריכי קרא אלא אסמכתא בעלים ואלא עיקר

א) נ"ל שכל חטאת שנכנס דמה לפנים טעונה סמיכה. ב) נ"ל קרא למ"ד לר' יהודה.

מסורת הש"ס

א) [לעיל סב: פה.], ב) זבחים מח:, לעיל נה., ג) לעיל סב., ד) נ"ל אלא בזקנים דנמר מעירי מעיני מפר העלם דבר של צבור וקשיא כו'. ל"ק, ה) נ"ל דסמיב. ל"ק, ו) [גירי רס"ש], ז) נ"ל דגמר. ל"ק, ח) נ"א סוי כשעיר המשתלח סמיכה בבעלים לא אלטריך, ט) לא איצטריך קרא. ל"ק, י) ע"א, כ) ויקרא טז, ל) לעיל ט., מ) זבחים מז., נ) אחרי פרשה ה, ס) ויקרא ד, ע) שבועות ב., פ) [אולי נ"ל מתכפרים], צ) לעיל סב:, ק) [כרש"י כת"י].

◆

תורה אור השלם

1. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְיָ חַטָּאת הוּא: ויקרא ד כד
2. וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ויקרא ג ב

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' שלש מצות ויהו זבחי שלמי צבור כצ"ל ותיבות ליתי בקל וחומר נמחק: (ב) רש"י ד"ה והאמר ר"ש סמיכה וכו' ולא כהנים ואע"ג דכהנים לא עבדו עבודת כוכבים סומך הזקנים על השעיר הס"ד: (ג) ד"ה והכי קאמר וכו' בזקנים הס"ד ותיבות ולא מ"ה נמחק: (ד) ד"ה גירסא וכו' רגיל לומר שתי סמיכות וכו' בלשון זה ולרבי שמעון כצ"ל ותיבות כ"ש נמחק: (ה) ד"ה סימנא וכו' דמה וכו' ופריך ולר' שמעון וכו' לפנים ומשני לא ס"ד כצ"ל וכד"א: (ו) ד"ה ולרבינא וכו' לר' שמעון. נ"ב אליביה דרבינא וק"ל:

◆

מוסף רש"י

וסמך ידו על ראש השעיר. בשעיר נשיא כתיב והוה ליה למכתב על ראשו (זבחים מח.). **שעיר נחשון.** שהקריבו הנשיאים שעירי חטאות בחנוכת המזבח, ולהכי נקט נחשון דהוא הראשון (לעיל נא.) שעירי חנוכת הנשיאים שלא באו על חטא (זבחים שם). **לרבות שעירי עכו"ם לסמיכה.** משום דממעטינהו ר' יהודה לסמיכה בתמ' מנחות מהאי דשעיר המשתלח, דכתיב וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי (ויקרא טז) החי טעון סמיכה ואין שעירי עכו"ם טעונין סמיכה, ור"ש דריש החי טעון סמיכה באהרן ואין שעיר עכו"ם טעון סמיכה באהרן אלא בזקני העדה ותרגי ליה תחלה (שם).

◆

שיטה מקובצת

א] אלא הכי קתני הפר: ב] נפקא ליה: ג] תיבת למימרא נמחק: ד] זבחי שלמי צבור א) איצטריך הלכתא ואי כו' והשאר נמחק: ה] ניהו אות נ' נמחק ס"א היינו: ו] והאמר ר' שמעון: ז] סמיכה באהרן אלא תיבת ביה נמחק: ח] מהחי כדקאמרינא: ט] לא צריך היה: י] שתהא לשונו: יא] דהא דגמירי: יב] בבעלים לא איצטריך: יג] לך הא תנן: יד] שטעון סמיכה בעינן: טו] קמ"ל קרא דהשעיר: טז] ושעיר המשתלח דכתיב בהו סמיכה בפירוש:

א) נראה דחסר כאן וצ"ל שלמי צבור יחיד שאין טעונין סמיכה מק"ו כו' לאיצטריך הילכתא